

Vlaams
Parlement

vergadering **C153**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 5 maart 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de zoektocht naar vrouwelijke experten voor de VRT-nieuwsdienst – 1248 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de gevolgen voor de Vlaamse mediasector van de overname van De Vijver door Telenet/Liberty Global – 1267 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de instemming van de Europese Commissie met de overname van De Vijver Media door Liberty Global/Telenet en de mogelijke gevolgen hiervan op het Vlaamse media-ecosysteem – 1287 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de journalistieke beroepsethiek – 1270 (2014-2015)	15
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de benchmarking inzake de publieke opdracht van de VRT – 1283 (2014-2015)	19

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de zoektocht naar vrouwelijke experts voor de VRT-nieuwsdienst – 1248 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, we weten dat de openbare omroep zijn best doet om voldoende variatie te brengen in zijn vaste schermgezichten en daar streefdoelen voor hanteert: voldoende nieuwe Vlamingen, voldoende genderevenwicht enzovoort. Onlangs kwam opnieuw het debat over occasionele schermgezichten op gang, de experts die aan het woord worden gelaten om bepaalde thema's toe te lichten. De VRT is een zoektocht gestart naar vrouwelijke deskundigen voor Het Journaal, Terzake en Reyers Laat, over thema's als economie, financiën, begroting, politiek, wetenschap, technologie.

Kandidaten konden zich inschrijven tot 20 februari. Er zouden zich tweehonderd kandidaten aangemeld hebben, en daarvan werden er een twintigtal geselecteerd. De zoektocht wordt ondersteund door de Straffe Madammen Club. De twintig dames zijn ondertussen bij de VRT geweest, op 3 maart, om eens kennis te maken met de nieuwsdienst. Sommigen zeggen dat er ook een screentest werd gedaan.

Eigenlijk verbaasde het mij, en ook sommige mensen in het huis, dat de VRT-redactie voor het rekruteren van externe experts een beroep doet op buitenstaanders. Je zou immers verwachten dat als er ergens een indrukwekkend adressenboekje ligt, het wel op de redacties van de VRT is. De journalisten ontmoeten dagelijks mensen die in onze samenleving een belangrijke plaats bekleden en deskundig zijn op diverse terreinen. Die journalisten kunnen dan toch zelf het best inschatten welke vrouwelijke externe experts het best geschikt zijn om er een beroep op te doen? Maar blijkbaar stonden er toch te weinig vrouwelijke experts in die adressenboekjes.

Er bestaan ook al databanken voor experts, onder andere van Kluwer en de Vlaamse overheid, expertendatabank.be. Ik las ondertussen dat de resultaten van de zoektocht van de VRT ook zullen worden toegevoegd aan die expertendatabank. Het zal dus allemaal wel ergens toe leiden, en het is alleszins een goede zaak dat men op zoek gaat naar vrouwelijke experts, maar ik heb toch nog een aantal vragen voor u, minister, al moet ik er meteen aan toevoegen dat er eergisteren in de pers al een paar antwoorden gegeven zijn op mijn vragen.

Om welke reden maakt de VRT geen gebruik van het eigen adressenboekje, maar doet ze een beroep op externe organisaties om vrouwelijke experts te helpen opsporen? Was de nieuwsdienst betrokken bij de preselectie, waarbij het aantal kandidates werd teruggebracht naar twintig? Heeft de nieuwsdienst die preselectie gedaan? De drijvende kracht achter de Straffe Madammen Club is blijkbaar ook zaakvoeder van het pr-bureau Glassroots. Wordt dat externe bureau of de club zelf vergoed om mee op zoek te gaan naar experts?

De voorzitter: Mevrouw Brusseeel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseeel (Open Vld): Voorzitter, collega's, minister, de expertendatabank waarvan sprake is in 2008 opgericht. Voor wie daar belangstelling voor heeft: ik heb daar vragen over gesteld en we hebben er interessante discussies over gehad met voormalig minister van Gelijke Kansen Pascal Smet. Mijn vragen dateren van 24 september 2012 en 23 oktober 2013.

De expertendatabank bleek nodig, omdat men vaststelde dat de nieuwsmedia hun publieke functie, namelijk een reële weergave bieden van wat er leeft in de maatschappij en van wie expertise heeft, niet naar behoren invulden. Van de zogenaamde 'elitebronnen' – de experts, dus – was slechts 25 procent vrouw. Dat was ook zo voor gewone nieuwsbronnen: 28 procent vrouwen tegenover 72 procent mannen, terwijl we zien dat in het hoger onderwijs de meisjes het al decennialang zeer goed doen, en dus aannemelijkerwijs ook over heel wat expertise in tal van domeinen beschikken.

Ik heb de cijfers opgevraagd, en het bleek dat die databanken niet zo heel vaak geraadpleegd werden. Dat is niet ontsnapt aan de aandacht van zeer actieve burgers, onder wie Elke Jeurissen, die er haar hobby van maakt om dat soort problemen mee te helpen oplossen. Dat is haar hobby, zoals andere mensen gaan kantklossen. Elk zijn hobby, maar dat is dus het geëngageerde burgerschap van mevrouw Jeurissen.

We hebben de vorige minister van Gelijke Kansen ertoe aangemoedigd om die databank beter bekend te maken. Daar zijn campagnes voor gevoerd met advertenties, de website is aangepast en er werd gewerkt met frequente mailing naar alle journalisten. Op die manier namen de raadplegingen beetje bij beetje toe. Op het scherm was dat echter nog niet zo goed te zien, en daarom is er een bijkomend initiatief gekomen, dat ervoor zorgt dat er wat meer dames naar voren treden.

Het moet ook gezegd worden, en dat heeft ook mevrouw Jeurissen gezegd, dat de vrouwen zelf wat meer uit hun kot moeten komen. Ik kan dat soort van acties alleen maar aanmoedigen.

Minister, ik kijk uit naar uw visie hierop en naar eventueel bijkomende informatie om ervoor te zorgen dat ook in de in de media opgevoerde expertise een rechtvaardige verdeling tussen man en vrouw groeit.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp·a): Minister, dit initiatief van de VRT is bijzonder lovenswaardig. De problematiek blijft pertinent. Vlaanderen bestaat uit 52 procent vrouwen. Zeker wanneer het gaat over experts, dan komt een significante minderheid van vrouwen aan het woord in de media.

Dit initiatief is lovenswaardig maar niet baanbrekend. De RTBF heeft dit initiatief al in 2013 genomen. Dat heette toen 'Cherchez la femme'. De nood was wel acuter bij de RTBF. In 2013 was slechts 18,8 procent van de experts vrouwen. In een jaar tijd is dat aantal gestegen naar 28,7 procent. Het project heeft dus vruchten afgeworpen, en we verwachten dat dit ook bij de VRT zo zal zijn.

Wanneer we een nieuwe databank hebben die verder wordt aangevuld met een nieuwe lichte vrouwelijke deskundigen, dan moeten we er geraken. Ik wil u vragen om bij het maken van de nieuwe beheersovereenkomst van de VRT, na te denken of we het aandeel van een derde vrouwen niet kunnen optrekken tot een gelijke verdeling tussen mannen en vrouwen. Mevrouw Brusseele en ikzelf hebben in de Senaat de laatste hand gelegd aan een rapport over vrouwenrechten waarin ook een hoofdstuk over media is opgenomen. Daarin hebben we het optrekken van de streefcijfers tot een gelijke verdeling tussen mannen en vrouwen opgenomen. Laten we ook in Vlaanderen eens ambitieus zijn en daar echt voor gaan.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Ik vind het eigenlijk straf dat de VRT De Straffe Madammen Club nodig heeft om zoveel aandacht te besteden aan dit

onderwerp. Net zoals mevrouw Brusseel ook zei, bestaat de expertendatabank al. We kunnen ons echt niet voorstellen dat een topvrouw als Ann Caluwaerts, vicepresident van Telenet, nog niet in die adressenlijst zou hebben gestaan. Ik heb ze wel zien figureren in een of andere uitzending waar een twintigtal dames werd rondgeleid op de VRT.

Al voor de derde maal op rij komt het streefcijfer van een derde vrouwen in beeld in de beheersovereenkomst van de VRT. Dat is iets waar men dagelijks mee bezig moet zijn. Nu doet men net voor er een nieuwe beheersovereenkomst wordt gemaakt, nog snel die extra inspanning. Dat is goed, maar het is wel vreemd dat dit nu nog snel gebeurt. Wij staan er in elk geval achter om in de beheersovereenkomst een tandje bij te steken, iets verder te gaan en ons te inspireren op het rapport dat we morgen met een aantal collega's die hier ook aanwezig zijn, zullen goedkeuren in de Senaat. Daarbij is over de Pekingconferentie een opvolging gemaakt met heel wat aanbevelingen. Een onderdeel daarvan gaat over media.

Ik heb niet echt een bijkomende vraag, maar ik wil alvast een schot voor de boeg geven dat we net als mevrouw Segers ook in het kader van de nieuwe beheersovereenkomst dit onderwerp op tafel zullen leggen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vandaele, uw veronderstelling dat de VRT-redactie zelf een uitgebreid adressenboekje heeft, klopt. De VRT heeft inderdaad een zeer uitgebreide adressengids met daarin ook de contacten van vrouwelijke specialisten. Die adressengids wordt dagelijks gebruikt en aangevuld.

Om haar programma's voldoende divers en afwisselend te houden is de VRT altijd op zoek naar nieuwe contacten en experts. De journalisten van de VRT spelen daar inderdaad een belangrijke rol in en doen dat ook. Waarom dan dit initiatief dat aanleiding heeft gegeven tot uw vraag?

Het is voor alle duidelijkheid niet zo dat de VRT een beroep heeft gedaan op een externe organisatie. Mevrouw Jeurissen van de Straffe Madammen Club nam zelf contact op met de VRT om een lunch met haar netwerk te organiseren op de VRT. Het netwerk dat door mevrouw Jeurissen in 2013 werd opgericht, heeft tot doel om via informele contacten vrouwen te stimuleren op te treden als gastsprekers, experts, mediafiguren. Via VRT Diversiteit bleek dat een mooie opportuniteit voor de publieke omroep om te kijken of zij een rol konden spelen in het aanvullen van de contacten en de adressenlijst van de VRT.

Aangezien de VRT vanuit het diversiteitsbeleid dat wordt gevoerd, bijzondere aandacht heeft voor een voldoende vertegenwoordiging van vrouwen in haar programma's en omdat de VRT in dat diversiteitsbeleid ook staat voor samenwerking met de stakeholders, is de publieke omroep op dat aanbod ingegaan.

De nieuwsdienst werd van bij het begin bij het initiatief betrokken. Zoals u weet, werd afgelopen dinsdag een lunch en een netwerkevent georganiseerd op de VRT voor een selectie van een twintigtal vrouwen die zich hadden ingeschreven. Ook journalisten en eindredacteuren van de nieuwsdienst waren daar aanwezig, zoals u ook in de reportage hierover kon zien die op Terzake werd uitgezonden.

De VRT betaalt geen externe organisaties om op zoek te gaan naar experts. De VRT ontvangt ook geen vergoeding van de experts, hun werkgever, de Straffe Madammen Club of Glassroots, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks.

Ik wil de twee debatten die hier vandaag aan bod zijn gekomen, scheiden. Het eerste gaat over het initiatief zelf. Dat initiatief kwam van onderuit, wat op zich niet slecht is. De VRT is daar terecht op ingegaan.

En dan zijn er de suggesties van sommige vrouwen, en niet alleen vrouwen want ik wil het daar niet toe herleiden, om die problematiek van aanwezigheid van vrouwen op het scherm in welke hoedanigheid dan ook, in de beheers-overeenkomst op te nemen.

Dat wil ik zeker doen. Ik zal hier nu geen uitspraken doen over percentages en dergelijke, maar dat uw vragen en opmerkingen daarover pertinent zijn, wil ik geenszins ontkennen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, minister, ik dank u voor het antwoord. Eén vraagje hebt u niet beantwoord, dat of de preselectie om van dat grote aantal kandidates tot twintig, door de VRT is gebeurd of door Straffe Madammen.

Minister Sven Gatz: Het initiatief is van onderuit gegroeid. De betrokken club, die zich Straffe Madammen Club noemt, stond volledig in voor de inschrijvingen – ik durf het niet echt een selectie te noemen. Het is volledig vrij gebeurd, ik benadruk het woordje 'informeel'.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Ik dacht dat ik iets anders had gelezen in de pers.

Minister Sven Gatz: Neen, dat is niet zo.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de gevolgen voor de Vlaamse mediasector van de overname van De Vijver door Telenet/Liberty Global – 1267 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de instemming van de Europese Commissie met de overname van De Vijver Media door Liberty Global/Telenet en de mogelijke gevolgen hiervan op het Vlaamse media-ecosysteem – 1287 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, midden juni 2014 bereikte Telenet een overeenkomst met de aandeelhouders van De Vijver Media om een participatie van 50 procent te nemen in De Vijver Media. De Europese Commissie opende daarop een diepgaand onderzoek naar de participatie van Liberty Global in De Vijver Media.

Een beetje later, in september, verscheen een blogpost van professor Karen Donders van de Vrije Universiteit Brussel, die wij mochten ontmoeten tijdens ons bezoek aan de VRT, professor Tom Evens van de Universiteit Gent en professor Ben Van Rompuy van het ASSER-instituut in Den Haag. Het is een heel interessant artikel, u kunt het terugvinden op: <http://blogs.lse.ac.uk/mediapolicyproject/2014/09/09/merger-mania-in-distribution-and-content-markets-need-for-european-action/>.

Het artikel heeft als titel: 'Merger Mania in Distribution and Content Markets: Need for European Action'. Daarin worden heel wat argumenten aangehaald om

aan te tonen dat dit allemaal niet zo onschuldig is. Telenet heeft nu als monopolist op de kabelmarkt in Vlaanderen controle over de hele audiovisuele ketting. Vanuit het mediapluralisme is dat niet wenselijk, want tv-kijken dreigt op termijn minder divers en minder interessant te worden. In het artikel wordt er ook van uitgegaan dat dit type van verticale integratie door monopolisten de prijzen dreigt te verhogen voor de andere omroepen. Telenet wordt zo rechter en partij en kan gevoelige informatie van andere zenders doorsluizen naar eigen zenders. Ook dreigen er hogere prijzen voor de consument. Ik raad iedereen aan om dit artikel eens te lezen. De argumenten zijn wel al gekend in deze commissie, maar het is een mooie samenvatting.

Op 24 februari jongstleden heeft de bevoegde commissaris Margrethe Vestager het licht op groen gezet voor deze overname. Volgens haar heeft Liberty Global enkele beloftes gedaan. Ik baseer me op een persmededeling van de Commissie, de uiteindelijke tekst heb ik tot nu toe niet kunnen bemachtigen, maar misschien hebt u die al. Ik citeer de commissaris dus uit de persmededeling: "De Vijver moet haar zenders op een eerlijke, redelijke en niet-discriminerende manier door tv-aanbieders in België laten verdelen."

Telenet is daar uiteraard erg tevreden mee en laat in een persbericht weten: "Het belangrijkste voor ons is dat de Vlaamse kijker de vruchten zal plukken van deze samenwerking in het Vlaamse medialandschap. Hij zal ook in de toekomst kunnen blijven genieten van het grote aantal Vlaamse kwaliteitsprogramma's die VIER en VIJF brengen. Met deze samenwerking willen we, net zoals met onze andere initiatieven zoals STAP en Play, de kijkervaring van onze klanten verder verrijken en sterke lokale audiovisuele content blijven ondersteunen."

De toezeggingen die worden gedaan aan andere distributeurs, de facto Proximus, gelden blijkbaar maar voor zeven jaar. U kunt dat lang vinden, maar wat daarna? En over de Mediaaan staat in het perscommuniqué iets over zes maanden. Die zullen wel heel snel om zijn. Men mag niet discrimineren, maar geldt dat alleen voor de elektronische programmagids (EPG) of gaat het verder? Ik zit met heel wat vragen.

Vorig jaar nog heeft de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) op vraag van uw voorganger de nota 'Mogelijke gevolgen voor de concentraties binnen de Vlaamse mediasector van een eventuele participatie van Liberty Global in De Vijver Media' gemaakt. Ook daarin werden een aantal zaken vermeld die ook in de blogpost stonden.

Ook tijdens de recente bespreking van het VRM-concentratierapport in deze commissie hebt u nog benadrukt dat u niet kon vooruitlopen op de Europese beslissing, maar dat u wel voorbereidingen trof om desgevallend maatregelen te nemen. Op het eerste gezicht – maar ik herhaal dat ik me baseer op een persbericht – neemt de Commissie vrij weinig corrigerende maatregelen. Uw maatregelen zullen misschien nodig blijken.

We hebben in het regeerakkoord van juli 2014 afgesproken: "Het Vlaamse mediabeleid moet zowel de verschillende spelers in audiovisuele sector als de mediagebruiker ten goede komen. Daarom voeren we een beleid dat: een pluriform en evenwichtig medialandschap garandeert; de negatieve gevolgen van mediaconcentraties en verticale integratie en cross-mediale acties in de markt bestrijdt; een prioriteit maakt van een gewaarborgde en betaalbare toegang tot een divers en kwaliteitsvol aanbod aan diverse media voor alle Vlamingen; technologische innovaties en nieuwe mediatoepassingen stimuleert en integreert; de verarming en verschraling van de contentproductie tegengaat, maar in tegendeel de creatie van gediversifieerde en kwaliteitsvolle content die aansluit bij de hedendaagse en historische eigenheid van Vlaanderen bevordert."

Minister, hoe beoordeelt u de beslissing van de Europese Commissie en vooral dan het feit dat de beloftes van De Vijver inzake must offer blijkbaar volstaan? Acht u het toch niet wenselijk en mogelijk om in de Vlaamse Gemeenschap bijkomende voorwaarden op te leggen om de negatieve gevolgen van mediaconcentratie en verticale integratie te beperken, zoals een mustoffer verplichting die dan verder gaat, of zelfs een uitbreiding van de must carry voor andere omroeporganisaties dan alleen de VRT, of verdergaande niet-discriminatoire maatregelen, of het opleggen van aparte genootschappen met gescheiden boekhouding, enzovoort? Denkt u aan dergelijke bijkomende maatregelen?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, wij weten dat de Europese Commissie inderdaad groen licht heeft gegeven aan Liberty Global voor een controlerende participatie in De Vijver. De Europese Commissie gaf haar zegen aan de constructie na een aantal toezeggingen van de betrokken partijen. Zo engageert Liberty Global/De Vijver zich om de zenders VIER en VIJF evenals eventuele nieuwe zenders aan te bieden aan iedere geïnteresseerde tv-aanbieder tegen faire, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden. Ook dient De Vijver een licentie te geven voor diensten waarmee kijkers net gemiste programma's kunnen bekijken of programma's kunnen opnemen en later bekijken. De engagementen die door de Europese Commissie aanvaard werden, gelden voor zeven jaar en moeten ervoor zorgen dat Telenet de concurrentie niet benadeelt.

De overname van De Vijver door Liberty Global werd in deze commissie al herhaaldelijk besproken. Er werd frequent gewezen op de mogelijke gevolgen van deze overname op het media-ecosysteem en op de verstrengeling tussen distributeur en omroep. Ook de VRM waarschuwde hiervoor in een rapport. Naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota Media hebben we het hier ook gehad over de mediaconcentratie en de mogelijke gevolgen daarvan. Minister, u hebt toen gezegd dat u wilde wachten op de uitspraak van Europa. Dat leek een wijs standpunt. Intussen is die uitspraak er. Minister, bent u van oordeel dat de door de Europese Commissie aan Liberty Global/De Vijver opgelegde verplichtingen volstaan om een leefbaar, pluriform en duurzaam Vlaams media-ecosysteem te garanderen? Of bent u van mening dat extra regelgevende initiatieven op Vlaams niveau noodzakelijk zijn?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, beste collega's, mevrouw Brouwers en de heer Vandaele hebben de juiste klemtonen al geplaatst, dus kan ik mijn aansluiting beperken.

De Europese Commissie legt dus in essentie een mustofferregeling op aan De Vijver, naast de regeling die wel al met de VRT werd afgesproken maar nog niet met Mediaaan, om de content van die bedrijven niet te benadelen. Minister, hoe evalueert u dit?

De Europese Commissie legt deze voorwaarden op voor zeven jaar. Minister, hoe zal dit worden gecontroleerd? Hoe zal dit worden bestraft? Zonder bestraffing blijft dit natuurlijk bij een belofte.

Minister, zijn deze voorwaarden en de termijn van zeven jaar voldoende? Of plant u ook ingrepen qua verankering?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Eerst en vooral: ik ben blij voor VIER en VIJF. We kunnen in Vlaanderen echt wel een derde zender gebruiken. Het voortbestaan van

VIER en VIJF was precair aan het worden, en zou het zeker zijn geweest indien de Europese Commissie anders zou hebben beslist. Maar tegelijkertijd ben ik zeer bezorgd over de verregaande concentratie in Vlaanderen. We hebben nu nog twee mediagroepen: Persgroep-Roularta, Mediaaan en Mediahuis, dat al een fusie is, aan de ene kant; VIER en VIJF en Telenet aan de andere kant. We hebben altijd gezegd dat we schaalvergroting nodig hebben. Maar de vraag is hoeveel een pluralistisch medialandschap ons nog waard is. Dat is voor ons de belangrijkste vraag.

De Europese Commissie heeft vooral gekeken naar de gevaren wat betreft de horizontale concentratie. Maar de must offer zal niet volstaan. De Europese Commissie heeft veel minder gekeken naar de gevaren van de verticale concentratie. Wat zal dat betekenen voor de verhouding tussen Telenet en Mediaaan? Niet alle negatieve effecten van de verticale concentratie worden met de maatregel van de Europese Commissie opgevangen. Er wordt bijvoorbeeld compleet voorbijgegaan aan het concurrentieel voordeel dat VIER en VIJF zullen verkrijgen als zij een beroep gaan doen op de gegevens van het kijkgedrag van digitale kijkers. Telenet kan deze perfect vergaren. Dit zou absoluut nefaste gevolgen hebben, al was het alleen al maar voor de reclame-inkomsten voor de overige commerciële zenders.

We zien dat de crossmediale concentratie enorm toeneemt. Dit confronteert ons met vragen waartegen we momenteel in Vlaanderen niet kunnen optreden. De Europese Commissie heeft geen rekening gehouden met dit crossmediale aspect. Wat bijvoorbeeld als VIER en VIJF zich zouden terugtrekken uit het crossmediale aanbod van Proximus of Stievie? Wat als Telenet als internetprovider het eigen aanbod een preferentiële behandeling geeft? Wij zijn een van de enige landen in Europa waar er geen specifieke regels bestaan met betrekking tot media-concentratie. We hebben dit dossier altijd bekeken vanuit mededinging. Dat volstaat niet.

Minister, het is al vijf over twaalf. We moeten werk maken van een specifieke regelgeving inzake concentratie. Voor mij gaat het niet meer over of het er moet komen. Het moet er komen.

Tegelijkertijd moeten we een veel slagvaardigere regulator hebben. De regulator stelt de concentratie wel vast, maar kan weinig doen, wegens gebrek aan een regelgevend kader.

De heer Bart Caron (Groen): Ik vind het fijn voor VIER en VIJF dat ze een Vlaamse overnemer – of toch een met Vlaamse roots – gevonden hebben voor een belangrijk deel van hun aandelen. Dat is goed, ook voor het aanbod van de kijker. Daar kunnen we alleen positief over zijn.

Aan de andere kant zitten we met een toenemende mate van verticale convergentie en concentratie. De vraag is hoe ver men kan gaan en hoe ver wij dingen toelaten. Laten we dingen gebeuren tot we vaststellen dat er iets fout aan het lopen is? Of moeten we toch een aantal voorzorgsmaatregelen nemen?

Persoonlijk, en namens mijn fractie, denk ik dat als we niets doen, de concentratie zo ver doorgaat, dat er geen weg terug zal zijn op het moment dat we vaststellen dat er een probleem is, want dan zijn al die afzonderlijke bedrijven verdwenen, geïntegreerd of overgenomen.

Het gaat over twee zaken: enerzijds pluraliteit en voldoende diversiteit qua aanbod, niet alleen buitenlands, maar ook binnenlands, en anderzijds een open markt. Het is misschien vreemd dat ik dat moet zeggen, maar we moeten ons ervoor hoeden dat we naar bijna-monopoliesituaties gaan op de televisiemarkt. En dat is bij Telenet al het geval, laat ons daar niet flauw over doen. Het zou met de zenders exact dezelfde richting kunnen uitgaan. In Wallonië zal men zeggen dat dat ook zo is met Belgacom of Proximus op het vlak van televisiedistributie.

Ik denk dat we toch een aantal voorzorgsmaatregelen moeten nemen. De minister zal straks antwoorden of er initiatieven genomen moeten worden, en anders moet het decreetaal in dit parlement gebeuren, om bijvoorbeeld een aantal principes van must offer vast te leggen. Dat is dan nog niet eens een marktcontrole van de overheid die je invoert.

Het element 'markt' speelt ook heel sterk in het feit dat de reclameregie van Telenet en die van Scandinavian Broadcasting System (SBS) nu zeer sterk zullen convergeren. U weet ook, collega's, dat Telenet de reclameregie doet van Discovery Channel, van National Geographic, van zijn eigen voetbal- en sportzenders. En dus krijg je ook daar allerlei marktmanipulaties, waarvan ik niet de facto uitga dat ze niet koosjer zijn of foutlopen, maar waar ik totaal geen inzicht meer in krijg. Het heeft bijvoorbeeld een reusachtig reclamevoordeel ten opzichte van de vrienden van de Vlaamse Media Maatschappij (VMMa), nu Medialaan geheten. Dit geïntegreerde reclameaanbod is een bedreiging voor hen.

Minister, ik vind dat de Europese Commissie relatief mild tot zeer mild is geweest in het opleggen van voorwaarden met betrekking tot die overname. Ik kan me voor een deel neerleggen bij het feit dat Telenet dat doet. En dat VIER en VIJF dat laten gebeuren, is in hun eigen belang. Ik begrijp dat wel, ook vanuit zakelijk belang. Maar wij moeten de principes van de diversiteit van het aanbod en van het maximaal laten spelen van de markt toelaten. We moeten dat echt bewaken in Vlaanderen. We zijn een heel klein landje op dat vlak. Als we niet opletten, hebben we straks, naast twee krantengroepen, in het beste geval misschien nog één commerciële televisiezender. Ik trek het nu even op flessen, en ik hoop dat de vrienden van Medialaan geen gekke ideeën krijgen, maar van het een zou het ander kunnen komen, als men elkaar onder druk zet.

Laat ons eerlijk zijn, collega's: we hebben een fantastisch aanbod in Vlaanderen, maar dat gebeurt wel in een zeer delicaat evenwicht, dat heel snel verstoord wordt. Als je met één voet op de evenwichtsbalk staat, is een heel klein tikje genoeg om eraf te vallen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, ook ik heb kennis genomen van het persbericht dat de Europese Commissie vorige week dinsdag verspreidde met betrekking tot de verwerving van een controlebelang door Liberty Global in De Vijver Media. In het persbericht geeft de Commissie te kennen dat ze toestemming verleent aan de transactie. Dat gebeurde nadat de Europese Commissie in september vorig jaar een diepgaand onderzoek begonnen was om na te gaan of de voorgenomen transactie in overeenstemming was met de Europese concentratieverordening.

In september vorig jaar stelde de Commissie dat ze zich enerzijds zorgen maakte over de vraag of de huidige of potentiële nieuwe concurrenten van Telenet, als dienstenverdelers, nog wel toegang zouden krijgen tot de zenders van De Vijver Media. Anderzijds uitte de Commissie haar bezorgdheid over de mogelijkheid dat de concurrerende televisiezenders onder aanzienlijk slechtere voorwaarden toegang zouden krijgen tot het kabelplatform van Telenet.

Uit het persbericht leid ik af dat tijdens de periode van het diepgaand onderzoek een aantal overeenkomsten werden gesloten door de betrokken marktpartijen. Ik som er vier op. Eén: De Vijver Media heeft doorgifteovereenkomsten gesloten, waardoor een aantal dienstenverdelers een licentie voor VIER en VIJF krijgt. Twee: andere dienstenverdelers kregen een verlenging van hun doorgifteovereenkomst aangeboden. Drie: Telenet heeft zijn akkoord met de VRT aangepast om ervoor te zorgen dat de content van de VRT niet wordt benadeeld tegenover die van De Vijver Media. Vier: Telenet heeft aangeboden om zijn akkoord met Medialaan in dezelfde zin aan te passen.

In de loop van het diepgaande onderzoek zouden de partijen ook toezeggingen hebben gedaan om, op eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden, het volgende aanbod te doen aan elke geïnteresseerde dienstenverlener in ons land. Ten eerste: een licentie voor zenders VIER en VIJF verlenen. Ten tweede: een licentie verlenen voor eventuele nieuwe zenders die De Vijver in de toekomst nog zou opstarten en die deel uitmaken van het basispakket voor betaaltelevisie. Zenders uit het basispakket voor betaaltelevisie zijn de zenders die in het basiszenderpakket van Telenet zitten en die alle of de meeste abonnees ontvangen. Ten derde: moet De Vijver een licentie geven voor verbonden diensten, zoals diensten die kijkers in staat stellen om net gemiste programma's te bekijken en PVR, een dienst waarmee gebruikers programma's kunnen opnemen en dan later bekijken.

Die voorwaarden en toezeggingen gelden voor zeven jaar. De toezeggingen kunnen momenteel gezien worden als een vorm van must offer voor de zenders van De Vijver Media.

Er werd gevraagd of een mustofferverplichting vanuit de Vlaamse Gemeenschap, als bijkomende voorwaarde om de negatieve gevolgen van mediaconcentratie en verticale integratie te beperken, wenselijk is. Op het eerste gezicht lijkt het mij dat de 'must-offer'-verplichting nu wel degelijk van toepassing is op de zenders van De Vijver Media, gelet op het belang ervan in de argumentatie die de Europese Commissie in haar persbericht aanhaalt voor de goedkeuring van de operatie.

Naast de toezeggingen en voorwaarden die als mustoffer omschreven kunnen worden, heeft de Europese Commissie ook aangegeven dat Telenet heeft toegezegd om het aanbod om zijn contractuele overeenkomst met Medialaan aan te passen, nog minstens zes maanden te handhaven. Alle toezeggingen die met de Europese Commissie onderhandeld zijn, gelden dus voor zeven jaar, maar het concrete aanbod, waarop Medialaan momenteel niet of nog niet ingaat, wordt nog zes maanden gehandhaafd.

De diverse toezeggingen en de akkoorden die Telenet en De Vijver Media in de loop van het onderzoek hebben getekend, hebben de mededingingsbezwaren die de Commissie had, klaarblijkelijk weggenomen. Op de vragen of er bijkomende voorwaarden of extra regelgevende initiatieven op Vlaams niveau nodig zijn om de leefbaarheid, pluriformiteit en duurzaamheid van het Vlaamse ecosysteem te garanderen, of om de negatieve gevolgen van mediaconcentratie en verticale integratie te beperken, is het vandaag nog te vroeg om te antwoorden. Het nemen van een beslissing om verder regulerend op te treden, veronderstelt immers dat de duurzaamheid of pluriformiteit wel degelijk in het gedrang komt of dat er wel degelijk negatieve gevolgen zijn door deze transactie. Ik wil hier in geen geval lichtzinnig over oordelen of tot actie overgaan. We mogen ook niet vergeten dat hier beursgenoteerde bedrijven mee gemoeid zijn.

Ik wil nu eerst de verdere details afwachten van de beslissing van de Europese Commissie, want momenteel baseren wij ons, net als u, nog steeds enkel op de informatie die via het persbericht van de Commissie werd gepubliceerd. Ik licht dat even toe. We zitten hier niet in een juridische procedure, waarbij een of ander hof een arrest uitspreekt dat publiek toegankelijk is. We zitten in een administratieve procedure, waarbij er wel degelijk een administratieve beslissing is die gehandhaafd moet worden, en die ook gehandhaafd wordt door de Europese Commissie, maar die niet volledig publiek bekend kan worden gemaakt, omdat er bedrijfsbelangen mee gemoeid zijn.

Nu zullen de betrokken partijen in overleg met de commissie bepalen wat alleen voor ons bekendgemaakt kan worden. Dat betekent niet dat ik de afgelopen

dagen nog geen contact zou hebben gehad met een aantal betrokken partijen die ons verder tekst en uitleg geven die ik niet geacht word met u te delen, waarvoor mijn excuses, omdat het over een bedrijfsbelang gaat.

Wij kennen nu het topje van de ijsberg Wat zich onder de waterlijn bevindt, is weer een andere zaak. Ietwat triviaal zou ik me er vanaf kunnen maken met te zeggen dat als ik iets doe, er problemen zullen volgen en dat als ik dat niet doe, er ook problemen zullen volgen. In die zin, mevrouw Segers, is uw combinatie van blijheid en bezorgdheid ook de mijne.

Wat we vandaag en de komende dagen en weken vooral niet moeten doen, is aan microregulering doen. Ik ben daar absoluut geen voorstander van. Ik zeg ook niet dat sommigen dat hebben gezegd omdat we dan snel zouden kunnen remediëren en een aantal zaken regelen die dan weer nieuwe problemen opwerpen en ons voor de uitdaging stellen van de snelle evolutie, namelijk hoe we daar met een algemenere regelgeving antwoorden op kunnen vinden.

Ik sluit geenszins uit dat ik mogelijk maatregelen zou nemen. Om te oordelen of die wenselijk en noodzakelijk zijn, heb ik nog een beetje meer tijd nodig. We moeten eerst alle partijen en hun publieke argumentatie zien. Dit verhaal wordt dus vervolgd.

Alles wat zich nu afspeelt, is een normale evolutie. Het Europese kader heeft zijn werk gedaan, men kan daar kritiek op hebben of zich daarbij neerleggen. Dat is in elk geval iets dat we op dit moment as such moeten aanvaarden. Heel de modernisering van het Mediadecreet in de breedte waarvan dit een heel belangrijk onderwerp kan zijn, staat zeker nog op het programma. En daarmee wil ik dit zeker niet naar sint-juttemis verwijzen, maar we moeten eerst nog wat meer diepteoverzicht hebben over wat de commissie heeft beslist en welke positie de verschillende partijen daarover innemen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik blijf van mening dat de Europese Commissie hier vrij mild is geweest zoals ook de heer Caron dat verwoordde. Dat betekent niet dat we tegen elke vorm van verticale integratie zijn. We gunnen het VIER en VIJFtv ook wel, daar gaat het niet over. Maar stel dat morgen De Lijn busbouwer Van Hool zou overnemen, dan zou het kot hier te klein zijn. Om duidelijk te maken wat hier aan het gebeuren is, moet men dat soort vergelijkingen maken. Het gaat hier over verticale integratie met een quasi-monopolist. Verticale integratie op zich kan tot mooie zaken leiden, maar dit lijkt me toch redelijk bedreigend, niet alleen voor het pluralisme in de media maar ook voor ons cultuurbeleid in het algemeen. Welke content zullen we aangeboden krijgen? Zullen we niet overspoeld worden door allerlei Amerikaanse series? Ik ben daar op zich niet tegen, maar we moeten toch ook blijven waken over onze culturele eigenheid. De Vlaming moet naar mooie series kunnen blijven kijken, ook vanuit de privésector.

Minister, u hebt gezegd dat de uiteindelijke beslissing van de commissie publiek of gedeeltelijk publiek zal worden gemaakt na overleg met alle betrokken partijen. Bedoelt u daarmee ook degenen die zich met de zaak hebben bemoeid zoals Belgacom, Test-Aankoop, de VRT en IBU of gaat het enkel over Telenet en De Vijver zelf?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, het meeste is gezegd, om niet te zeggen dat alles is gezegd. Het is goed dat we hoe dan ook dit dossier van nabij blijven opvolgen. Wij zullen dat doen vanuit het parlement. Indien zou blijken dat

het fout dreigt te lopen, dan moeten wij als decreetgever bereid zijn om op te treden.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik heb alle vertrouwen in de minister. We zullen dit dossier blijven opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Minister, ik ben blij dat u de mogelijkheid wilt onderzoeken om regelgevend op te treden. Dat is noodzakelijk. Ik ben het ook met u eens dat we geen microregelgeving moeten ontwikkelen voor deze case. We moeten de tijd nemen om de zaken zeer algemeen en grondig te bekijken. Ik ben ervan overtuigd dat we die oefening moeten doen.

Bussen zijn ook publieke diensten, maar media zijn toch wel een heel specifieke dienst in het hart van onze maatschappij en onze democratie. Die pluriformiteit is gewoon cruciaal.

De heer Bart Caron (Groen): Vergelijkingen lopen altijd een beetje mank in dergelijke verhalen. Minister, ik vind dit een goed antwoord in de huidige omstandigheden zolang we slechts die informatie kennen en niet de specifieke details. Ik heb alle respect voor de bedrijfsgeheimen, maar wij laten ons beleid niet sturen door overeenkomsten tussen heel kleine groepen van bedrijven die belangen hebben. Op een dag moet men toch de grote lijnen trekken in het Mediadecreet en in de regelgeving, maar we moeten dat echter niet overhaast doen.

We moeten de evolutie van de situatie afwachten. We moeten echter ook niet beginnen na te denken op een moment dat we nog drie stappen verder zijn in vormen van convergentie of concentratie. Dan is er 'no way back'. Dit is ook geen links-rechtsverhaal, het is een verhaal over diversiteit van aanbod maar ook een open markt. Want de kwaliteit van ons bestel is in belangrijke mate te danken aan de precaire evenwichten in de mediamarkt in Vlaanderen. Productiehuizen moeten zich niet verhouden met zenders en zenders niet met distributeurs enzovoort. Dat evenwicht moeten we bewaken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat de precieze vraag betreft over welke bijkomende informatie de commissie al dan niet kan vrijgeven om bedrijfsmatige vertrouwelijkheidsredenen nadat zij met de betrokken partijen een overeenkomst heeft bereikt, zullen die partijen zich beperken tot de rechtstreekse partij, niet tot de belanghebbende partij. Dat is een beperkend antwoord, maar zo zal het dus zijn.

Ik ben het eens met de teneur van de uiteenzettingen. De snelheid waarmee moet worden gereageerd verschilt een beetje qua toon. De heer Vandaele heeft een goede samenvatting gemaakt wanneer hij zegt dat we niet moeten wachten tot het fout gelopen is. In de omstandigheden waarin wij ons bevinden en volgens de informatie waarover wij beschikken, kunnen en moeten wij ook niet meer doen maar we zullen de zaken ook niet op hun beloop laten.

Mevrouw Brouwers, wat de inhoud op bepaalde zenders betreft, mogen we geen twee debatten door elkaar voeren. Indien een andere buitenlandse zender die in het zuiden van het land actief is, deze overname had willen doen, dan zou er geen probleem geweest zijn met mediaconcentratie op zich maar dan zou er ook geen enkele garantie zijn over welk soort programma's wordt uitgezonden. De

vraag is dus eerder welke soort aansturing wij vanuit dit huis en deze overheid kunnen geven ten aanzien van de openbare omroep om een soort kwalitatieve benchmark te houden waar ook de private spelers op inspelen.

Vooraf, wat is de wens van de kijker? Uiteindelijk bepaalt de kijker nog altijd waar hij of zij naar kijkt. Ik ben daar zeker niet pessimistisch over. Maar wij kunnen niet bepalen welk soort programma's de zenders gaan programmeren. Op dit ogenblik hebben wij ook geen reden om te veronderstellen, op basis van de verklaringen, dat de nieuwe zender of de zender die nu voluit zou kunnen gaan, geen Vlaamse programma's zou brengen.

We moeten ons andere zorgen maken – en dat brengt ons tot een nog veel breder debat dan dit. Die programma's worden gefinancierd. Als wij onze eigen Vlaamse content maken, zoals dat in het jargon wordt genoemd, kost het voor ons, zoals dat uit het boek van het nieuwe televisiekijken bleek, verhoudingsgewijs in vergelijking met grote Angelsaksische spelers zeven keer meer om zo'n serie te maken. De vraag is hoelang wij dit nog zullen kunnen betalen. Wij zullen het wel stimuleren, zelfs in tijden van besparingen, om de openbare omroep daartoe de nodige kansen te geven. Dat is ook weer een positieve impuls voor de private spelers. Maar die moeten dat kunnen blijven doen met advertentiegelden. En daar zit het echte vraagstuk. Het echte vraagstuk zit in onze verhouding tot de digitalisering van het televisiekijken in de brede zin van het woord en de businessmodellen voor de advertenties.

Mijnheer Vandaele, wij zullen elkaar zeker nog terugzien over dit onderwerp. Mogelijk op uw of op jullie initiatief, met vragen om uitleg of decreetgevend. Dat valt zeker niet uit te sluiten. Wij zullen zeker ons werk doen, na verdere contacten met de betrokken partijen. Maar het is zoals de voorzitter al aangaf: iedereen pleit natuurlijk voor zijn eigen kapel. Dat weten wij ook wel. Het is onze rol om daarin nog het algemeen belang te zien van de Vlaamse kijkers. Die lijn houden wij altijd zeer scherp voor ogen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Ik ga even in op die content. Wat er dreigt te gebeuren, is dat Telenet meer en meer populaire Nederlandstalige content achter de betaalmuur gaat steken. Dat is natuurlijk ook een onderdeel van het businessmodel, naast advertenties. Dit zal ook aan belang winnen. Ik stel alleen maar vast dat de Europese Commissie in het verleden altijd heel veel aandacht heeft gehad voor horizontale integratiebewegingen, maar zij behandelt die verticale, waar je dan nog met een monopolist zit, toch wel wat anders. Op een kleine lokale markt zoals Vlaanderen kan dat zeer veel impact hebben. Ik denk dat iedereen het daarover eens is.

Minister, ik ga ermee akkoord om geen overhaaste microregulering te introduceren. Maar ik ben het eveneens eens met de voorzitter, die stelt dat we niet mogen wachten tot het te laat is. We zijn vorig jaar allemaal in snelheid gepakt. Niemand wist wat er allemaal achter de schermen aan het gebeuren was tussen Telenet en De Vijver. Als politiek verantwoordelijken hebben wij op deze markt zeer weinig directe impact. We moeten dus op voorhand goed nadenken. Wat is de juiste timing om iets te doen? Ik weet het ook niet.

Minister Sven Gatz: Wat bent u nu aan het zeggen?

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Dat we dit zeer goed moeten opvolgen. We moeten nog informatie krijgen, absoluut, maar u moet dan toch ook niet te lang wachten. Ik zie hier een aantal zaken gebeuren die niet goed zijn voor onze markt.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: We moeten niet te traag gaan, we moeten niet te snel gaan, we moeten op tijd zijn. Ja, natuurlijk! Maar we bevinden ons ook in een vrije markt, die we allemaal samen hebben gewild en waarin de openbare omroep nog altijd een belangrijke rol speelt. Er zijn de regels van mediaconcentratie en mededingingsrecht. Er zijn instanties zoals de Europese Commissie en ook onze eigen mededingingsautoriteit die daar een rol in speelt. Dat is gebeurd.

We kennen nog niet alle informatie van die beslissing. Dat is de essentie en de reden waarom we nu het best niet dieper op deze zaak ingaan, omdat we anders aan spelers in die vrije markt allerlei intentieprocessen opleggen, die wij op dit ogenblik niet kunnen hardmaken. Wij weten niet wat men gaat doen. Inderdaad, in bepaalde doemscenario's, waarvan elementen in deze commissie aan bod worden gebracht, zouden we met een probleem kunnen zitten. Dat ontken ik niet. Maar of het allemaal zo zal zijn? Dat moeten we in de diepte proberen in te schatten.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers, we gaan binnenkort naar Telenet. Misschien moeten we ons daar ook niet inhouden om pikante vragen te stellen.

De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de journalistieke beroepsethiek – 1270 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Goede morgen, voorzitter, goede morgen, iedereen. Ik zou kunnen beginnen met een flauwe mop en zeggen: "Dag allemaal!" Maar goed, dat ga ik niet doen.

Medio 2011 bracht het magazine Dag Allemaal een primeur over mevrouw Dexters Tanja. Die primeur zou gebaseerd zijn op één informatiebron, die bovendien betaald werd voor de nodige informatie. Mevrouw Dexters weigerde commentaar te geven en stapte naar de rechtbank om een morele schadevergoeding van 300.000 euro te eisen. Het magazine werd over deze zaak al eerder op de vingers getikt door de Raad voor de Journalistiek, en recent vernamen we via de media dat de Brusselse rechtbank een vonnis heeft geveld. Drie journalisten van het magazine werden veroordeeld tot het betalen van 5000 euro aan mevrouw Dexters en haar vriend. Ook de uitgever werd veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding van 10.000 euro. De rechter gaf mevrouw Dexters gelijk en oordeelde dat "iedere persoon, zelfs een publiek figuur, het recht heeft om te bepalen welk deel van zijn of haar privéleven hij of zij publiek wenst te maken".

We weten allemaal dat in de journalistieke sector zelfregulering wordt toegepast in de schoot van de Raad voor de Journalistiek en met het gebruik van onder andere de journalistieke code. Minister, ik merk dat u in uw beleidsnota Media veel belang hecht aan die beroepsethiek. Ik citeer: "De Raad voor de Journalistiek vervult een belangrijke rol inzake zelfregulering in de media. De Raad is uitgegroeid tot een vaste waarde binnen de Vlaamse mediasector, waar alle uitgeverijen en omroepen in verenigd zijn." En dan wat verder: "Ik schat de meerwaarde van de Raad voor de Journalistiek als zelfregulerend orgaan voor de volledige mediasector hoog in."

Op de radio hoorde ik de heer Jackie Dewaele, Zaki voor de vrienden, een aantal uitspraken doen over de zelfregulering binnen de sector. De heer Dewaele wou misschien een steen werpen in de poel en stipte aan dat het duidelijker zou moeten zijn wat nu wel mag en wat niet mag. Momenteel is dat vrij onduidelijk voor de journalisten en voor de betrokken personen in de magazines.

Ik stip toch even aan dat het magazine in kwestie een oplage heeft van meer dan 430.000 verkochte exemplaren per week.

Minister, bent u van oordeel dat de zelfregulering binnen de sector voldoende ver gaat? Moet de duidelijkheid over wat kan en wat niet kan binnen de sector worden aangescherpt? Welke initiatieven kunt u ondernemen om te bewerkstelligen dat de toepassing van de journalistieke code en de zelfregulering vanuit de sector geoptimaliseerd wordt? In welke mate ziet u voor uzelf een rol om de toepassing van die code verder te stimuleren?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, de Raad voor de Journalistiek speelt een belangrijke rol. Het voorbeeld van de heer Meremans maakt dit goed duidelijk. Ik heb veel sympathie voor de opmerkingen van Jackie Dewaele daarover. Hij vroeg de Raad voor de Journalistiek om duidelijkheid te scheppen over wat wel kan en wat niet kan. Daarnaast stelde hij zich ook vragen over het effect van op de vingers getikt te worden door de Raad voor de Journalistiek. Dat vind ik zeer interessant. Ik zou niet onderschatten wat dit met zich meebrengt. Ik durf echter in twijfel te trekken of het mogelijk is een exhaustieve lijst te maken van wat allemaal niet kan, laat staan van wat wel kan. Een mogelijke optie is dat de Raad voor de Journalistiek de journalistieke code aanscherpt of verduidelijkt. De realiteit is dat de huidige werkwijze, met een analyse per dossier, waarschijnlijk de beste is. Op die manier kan de Raad voor de Journalistiek afwegingen maken voor concrete dossiers, met een specifieke context en uiteraard binnen de regels van de journalistieke code. Daarnaast heeft de raad van bestuur van de vzw Raad voor de Journalistiek, waarin de journalistenverenigingen en alle mediahuizen vertegenwoordigd zijn, in december 2013 beslist dat voortaan aan alle media zou worden gevraagd om een mededeling te doen van de uitspraak over een zaak waarbij ze zelf betrokken zijn.

In januari 2014 is dat systeem voor het eerst toegepast. De Raad voor de Journalistiek evalueert het zelf positief. Op die manier moeten de uitspraken van de raad ook beter bekend worden bij het grote publiek. De 'naming and shaming' die nu wordt gebruikt, komt zo ook terecht bij de gebruikers van de betrokken media en zal meer effect krijgen. Ik denk dus dat dit een goed systeem is, en een verbetering van het systeem van zelfregulering.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, ik ben van oordeel dat journalistieke zelfregulering een antwoord kan bieden om toe te kijken op de deontologie van berichtgeving, zonder overheidsinmenging. De media – uitgevers, omroepen, persagentschappen, productiehuis – en de journalistenverenigingen hebben dertien jaar geleden expliciet gekozen voor zelfregulering en daartoe de Raad voor de Journalistiek opgericht. Het was toen overigens ook de vraag van de politiek dat de media een systeem voor zelfregulering zouden opzetten. Ik sta daar nog steeds achter.

Ik ondersteun ten volle het principe van zelfregulering en de aanpak van de Raad voor de Journalistiek. Rekening houdend met de persvrijheid komt het niet aan de politiek toe om regulerend op te treden. De raad kan effectief een belangrijke bijdrage leveren tot de vrijwaring van journalistieke autonomie. Door zelfregulering kan men immers overheidsinmenging op het delicate gebied van

persvrijheid vermijden. Ik wens uw aandacht te vestigen op een arrest van het Hof van Beroep van Brussel van vorig jaar, waarin het belang van zelfregulering voor de media en de rol van de raad werd onderstreept.

Verder stel ik vast dat de Raad voor de Journalistiek in 2010 een journalistieke code heeft goedgekeurd, en dat hij die code geregeld actualiseert of aanvult met nieuwe richtlijnen naar aanleiding van nieuwe ontwikkelingen in de media of nieuwe bekommernissen in de samenleving. De bezorgdheden van de heer Dewaele zullen wellicht door ons allen gedeeld worden, maar de raad is zich daar ook van bewust en probeert om zijn code zeer regelmatig bij te stellen. Een raad is bovendien een dynamisch orgaan, waar verschillende mensen en meningen in vertegenwoordigd zijn. Het kan vergeleken worden met een parlement of een parlementaire commissie, waar niet iedereen onmiddellijk op dezelfde golflengte zit, maar waar men argumenteert tot dat wel het geval is.

Uit het recente jaarverslag van de raad blijkt dat men momenteel werkt aan een nieuwe richtlijn rond pers en minderjarigen. Ook de ombudsfunctie en het systeem van klachtenbehandeling houden de Raad voor de Journalistiek continu alert voor vragen en bekommernissen van burgers over journalistieke producten en de manier waarop journalisten te werk gaan.

Er zijn via de Raad voor de Journalistiek dus wel degelijk deontologische regels en handvatten voor journalisten. Of de code en de richtlijnen voldoende duidelijk zijn, moet de raad zelf uitmaken, maar de uitspraken die de raad op basis van de code doet en die allemaal op de website van de raad staan – www.rvdj.be – zijn, naar mijn mening, in elk geval duidelijk.

Ik wil er overigens op wijzen dat de code bedoeld is als leidraad voor de praktijk, een algemeen kader met principes en richtlijnen die de raad dan toepast op concrete zaken. Elke zaak wordt dus individueel bekeken. De raad oordeelt geval per geval of de journalistieke beroepsethiek aan de orde is en gaat de inachtneming van de beroepsethische minimumregels na.

Ik stel dus vast dat de raad de code geregeld actualiseert en aanvult en ik ben ervan overtuigd dat hij dat zal blijven doen. Dat is overigens ook in het belang van de media zelf, al was het om hun geloofwaardigheid hoog te houden en blijvend te waarborgen, wat, zoals u weet, een werk van elke dag is.

Door ook nieuwe spelers op het gebied van journalistieke berichtgeving te betrekken, breidt de Raad voor de Journalistiek haar draagvlak uit. In 2014 trad Media.21, de koepelorganisatie die verschillende nieuwe media-initiatieven groepeerde, toe tot de raad. Dat deze nieuwe, digitale media-initiatieven de Raad voor de Journalistiek steunen en het belang van zelfregulering van de media erkennen, is, zeker gezien het snel evoluerende medialandschap waarin we vandaag vertoeven, veelbetekenend.

Sinds de bekendmaking van de nieuwe code is het aantal vragen en klachten bij de raad toegenomen. Dat wijst er volgens mij op dat de naamsbekendheid van de raad toeneemt, wat hem ook toegankelijker maakt voor de burger en meer dialoog tot stand brengt. De journalistiek in Vlaanderen kan alleen maar wel varen bij dit debat. Ikzelf krijg soms van mensen de vraag of ik er iets aan kan doen dat op de VRT een bepaalde kok te veel boter bij zijn gerechten voegt. Dat is misschien een terechte klacht voor de Raad voor de Journalistiek, maar in elk geval niet voor mij. Ik wil er nu geen karikatuur van maken, maar mensen hebben soms zeer vreemde verwachtingen over wat kan en wat niet kan in dit land.

Welnu, alles kan in dit land, op basis van artikel 19 van de Grondwet, de vrijheid van meningsuiting, en artikel 25 van de Grondwet, de vrijheid van drukpers. Het waren zeer vooruitziende heren die dit in 1831 allemaal ingeschreven hebben. Als

men van oordeel is dat die vrijheid van meningsuiting misbruikt wordt, kan men naar de rechter stappen om schadevergoeding te vragen of om wegens laster en eerroof bepaalde strafrechtelijke bepalingen in te roepen. Dat is een kwestie van 'checks and balances'.

Zoals uit mijn antwoord tot dusver mag blijken, wil ik het systeem van zelfregulering door de media ten volle respecteren en waar mogelijk ondersteunen. Maar ondersteunen betekent geenszins ingrijpen. Dat zou strijdig zijn met het principe van zelfregulering en uiteindelijk ook met de persvrijheid. Wel kan ik u verzekeren dat de subsidie die we aan de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ) geven, en waarmee de VVJ de Raad voor de Journalistiek ondersteunt, behouden blijft. Naast de inbreng van de uitgevers, omroepen, persagentschappen en productiehuizen zelf, betekent die subsidie een reële steun aan de Raad voor de Journalistiek en het systeem van zelfregulering.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, zoals u weet, ben ik geen lid van een partij die pleit voor meer overheid, maar net voor minder overheid. Ik pleit dus net als u voor zelfregulering. Wat de sector zelf kan doen, en ook goed doet, moeten wij niet veranderen. Tegelijk is het de taak van parlementsleden om, als zaken naar buiten komen waarvan we zeggen dat ze kunnen verbeteren, daar navraag over te doen.

Ik ben het volledig met u eens dat we daar niet op moeten ingrijpen, maar het is ook nodig dat die code en richtlijnen die de Raad voor de Journalistiek oplegt, voortdurend geactualiseerd worden en dat we daarop toezien. En als er vanuit de sector signalen komen dat het beter kan, moeten we daar ook oog voor hebben. Je kunt ondersteuning bieden om dat beter te maken.

We moeten er ook steeds op toezien dat die zelfregulering voldoende werkt. Die reflectie moeten we voortdurend in acht nemen, niet enkel in dit geval, maar ook in andere sectoren. Zelfregulering is fijn, maar we moeten er ook af en toe bij stilstaan om te bekijken wat beter en anders kan.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil me nog even aansluiten namens mijn fractie. Ik denk dat zelfregulering de persvrijheid versterkt. Dat is een belangrijk principe om te koesteren. Daar zijn we het met z'n allen over eens.

De Raad voor de Journalistiek levert goed werk, met de deontologische codes die permanent verbeterd worden. Dat wil ik toch ook even hardop gezegd hebben.

Er is een heel goed instrumentarium, maar ik heb vaak het aanvoelen dat de raad zelf zeer compromisgericht is, en een beetje fermer uit de hoek mag komen. Het is niet aan de politiek om hun de les te spellen, maar de reacties die je van her en der uit de samenleving krijgt, zeggen dat men een aantal dingen zou kunnen voorkomen, bijvoorbeeld dat men naar de rechtbank gaat, dat een aantal incidenten ontsporen enzovoort. Ik heb hun niet de les te spellen, maar ik heb toch mijn gedacht gezegd.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Ik dacht er net zo over: dit soort discussies kunnen we in dit parlement eigenlijk beter zo weinig mogelijk voeren. Ik ben meestal voor coregulering, maar in het geval van media en journalistiek ben ik absoluut voor zelfregulering, omdat die onafhankelijkheid zo precair is, iets wat in de grootste delen van de wereld niet het geval is. Dat moeten we ook voor ogen hebben.

De heer Meremans verwees naar het voorbeeld van Tanja Dexters. Dat is maar ten dele een aspect van deontologie. Dat was vooral een probleem van journalistiek metier, namelijk de eerste basisregel: check en dubbelcheck, gebruik minstens twee bronnen.

De voorzitter: Daar is werk aan de winkel voor opleidingsjournalistiek. Wat het deontologisch aspect betreft, moet de Raad voor de Journalistiek zijn rol blijven spelen.

Minister Sven Gatz: Ook hier zijn we het in grote lijnen eens met elkaar. In het parlement zitten net als in de journalistiek veel mensen met metier, maar er zitten ook altijd een aantal cowboys tussen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de benchmarking inzake de publieke opdracht van de VRT – 1283 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, het Vlaams regeerakkoord geeft aan dat de publieke opdracht van de VRT zal worden geëvalueerd door een benchmarking. Ik citeer: "Alvorens een nieuwe beheersovereenkomst te sluiten zullen we met een benchmarking de publieke opdracht van de VRT in het gewijzigde medialandschap evalueren." U concretiseert dat nog verder in de beleidsnota Media die we hier hebben besproken.

Sinds het najaar van 2014 weten we dat u al in 2016 wilt starten met een nieuwe beheersovereenkomst voor de VRT, enerzijds omdat het budgettaire kader voor de openbare omroep ingrijpend verandert, en anderzijds omdat u het hoe dan ook goed vindt om sneller aan een nieuw toekomstproject voor de VRT te beginnen. Dat ligt ook helemaal in de lijn van de visie van de N-VA. Wij hebben daar absoluut geen problemen mee. Binnenkort worden de parlementaire werkzaamheden in functie van die nieuwe beheersovereenkomst opgestart.

Ook de VRT is intussen voorzichtig bezig aan een ontwerp van beheersovereenkomst dat er eind juni 2015 zou moeten zijn. Ook de procedure voor de publieksbevraging over de VRT die decretaal moet worden uitgevoerd door de Strategische Adviesraad voor Cultuur Jeugd, Sport en Media (SARC), werd al opgestart.

Over de in het regeerakkoord vermelde benchmarking van de publieke opdracht van de VRT vernamen we niets meer tenzij ik iets gemist heb. De benchmarking wordt ook niet weergegeven in de indicatieve tijdstabel met betrekking tot de beheersovereenkomst die u tijdens de begrotingsbesprekingen hebt voorgelegd. Wanneer het parlement zijn werkzaamheden op een nuttige manier wil uitvoeren ter voorbereiding van de beheersovereenkomst, lijkt het me toch wel nuttig dat de resultaten van de benchmarking er zijn en dat we daar rekening mee kunnen houden bij de voorbereiding.

Minister, werd de benchmarkopdracht opgestart zoals vermeld staat in het regeerakkoord? Zo ja, wanneer werd de onderzoekopdracht gegeven? Wie voert de opdracht uit en hoeveel bedraagt de kostprijs daarvan?

Wat is de concrete finaliteit van de onderzoekopdracht? Worden naast bedrijfseconomische en operationele aspecten ook inhoudelijke aspecten onderzocht en geanalyseerd? Ik zou graag toelichting krijgen bij die onderzoekopzet.

Zal de opdracht tijdig afgewerkt zijn zodat het parlement kennis kan nemen van de resultaten en bevindingen tijdens de voorbereiding van de nieuwe beheers-overeenkomst voor de VRT?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De benchmarkoefening werd wel degelijk opgestart. Het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) schreef met een brief van 19 december 2014 twaalf onderzoekinstellingen aan met de vraag om uiterlijk op vrijdag 23 januari 2015 om 13 uur een offerte in te dienen. Het departement ontving één offerte, namelijk namens iMinds/VUB die voorstelde samen met de KU Leuven en de Universiteit Antwerpen de opdracht uit te voeren. Het departement CJSM onderzocht de offerte, stelde een gunningsverslag en een gunningsbeslissing op en de opdracht werd dan ook aan iMinds/VUB en partners toegekend.

De kostprijs voor de opdracht bedraagt 79.001 euro exclusief btw en 95.591,21 euro inclusief btw. De opdracht werd ondertussen opgestart. Sinds midden februari zijn de onderzoekers aan de slag.

De finaliteit van de onderzoeksopdracht lag vervat in de offerteaanvraag. De opdracht, zoals die beschreven stond in de offerte-aanvraag, luidde: "De opdracht omvat enerzijds een benchmarkoefening, anderzijds een studie van bepaalde thema's rond media."

De benchmarkstudie van de openbare omroep gebeurt in vergelijking met minstens zeven vergelijkbare openbare omroepen in andere landen van de Europese Unie. In die zeven landen zitten minstens het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland. De overige vier landen worden voorgesteld door de opdrachtnemer op basis van vergelijkbaarheid met de Vlaamse openbare omroep en op basis van de volgende criteria: de vergelijkbaarheid in grootte van de openbare omroep in personeelsaantal en dotatie ten opzichte van het land, de vergelijkbaarheid in aard van het medialandschap, meer bepaald positie en marktaandeel van de openbare omroep, en de distributiemarkt van de openbare omroep.

De vaststelling van de uiteindelijk te benchmarken landen zal gebeuren tijdens de onderhandelingsfase.

De inhoud van de benchmarkoefening omvat een aantal elementen. Zo moet er een algemene beschrijving in de benchmark staan van de openbare omroepen over omzet, marktaandeel, personeel, aantal uren gemaakte televisie en radio per zender/net en over het aanbod met aandacht voor lineair, niet-lineair, over-the-top-applicaties, al dan niet betalend aanbod enzovoort.

De definitie en omschrijving van de specifieke opdracht van de openbare omroep, de zogenaamde public service remit, moet eveneens aan bod komen. De kwantitatieve en kwalitatieve verplichtingen van de openbare omroep inzake cultuur, pluriformiteit, kwaliteit, doelgroepenbereik – in ons geval jongeren en nieuwe Vlamingen – en toegankelijkheid voor doven, slechthorenden, blinden en slechtzienden maken eveneens deel uit van de benchmark.

De verschillende aandelen van soorten programma's zoals nieuws, sport, ontspanning, kinder- en jeugdprogramma's in vergelijking met de totale programmatie moeten in de benchmark aan bod komen, evenals de mate waarin de openbare omroep gebruik kan en mag maken van commerciële communicatie zoals productplaatsing, sponsoring, reclame of andere vormen en het volume van die vormen van commerciële communicatie.

De mate waarin de openbare omroep gebruik kan en mag maken van andere vormen van inkomsten, andere dan de dotatie van de overheid, die gebonden

zijn aan de exploitatie van hun programma's, komt ook aan bod in de benchmarking. Het gaat dan over bijvoorbeeld inkomsten uit afgeleide producten zoals boeken, dvd's en afgeleide producten, inkomsten uit distributie van programma's in eigen beheer, inkomsten uit distributie door derden, andere vormen van 'line extension'-inkomsten, enzovoort.

Ook de manier waarop pluralisme, neutraliteit, objectiviteit en diversiteit worden gegarandeerd, verzorgd en opgelegd doorheen de programmatie van de omroep maakt integraal deel uit van de benchmark evenals de specifieke opdracht en profilering van netten of kanalen voor doelgroepen waaronder senioren, jongeren en kinderen, zowel op het gebied van radio als televisie.

Dit was de afbakening van de benchmarkopdracht. Daarnaast zijn er een aantal thematische studieonderdelen die ook aan de opdrachtnemer worden opgelegd, met name over het Vlaamse medialandschap en de bedrijfseconomische situatie in het Vlaamse medialandschap. Ik neem aan dat men daar zeker de analyses van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) zal benchmarken, maar misschien komen er nog een aantal bijkomende inzichten of voorstellen naar boven.

Een ander thematisch studieonderdeel is het in kaart brengen van de nationale en internationale technologische evoluties in vergelijking met andere landen. De ingestuurde offerte beantwoordt aan bovenvermelde gestelde vragen. Ik zal enkele elementen uit de offerte toelichten.

Er worden momenteel tien namen van landen genoemd. Dat aantal zal mogelijk tot zeven worden herleid. Op dit moment zitten Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Nederland er sowieso in. De overige landen die worden genoemd in de offerte, zijn Denemarken, Ierland, Oostenrijk, Wallonië, Zweden, Zwitserland en Noorwegen.

Het onderzoek wordt verdeeld in drie werkpakketten. Het eerste werkpakket omvat de benchmarkoefening zelf. Daarbij wordt conform de onderzoeksdimensies over content, citizens-consumers-audiences, crossmedia, corporate, cost een onderverdeling gemaakt tussen vijf deeltaken. Het is duidelijk dat het zwaarste gewicht wat betreft onderzoeksinspanning zich in dit werkpakket bevindt.

Het tweede werkpakket omvat de thematische analyse van de bedrijfseconomische situatie van het Vlaamse medialandschap.

Het derde werkpakket ten slotte omvat de analyse van de technologische evoluties die van belang zijn in de mediasector.

Vijf indicatoren zullen de benchmark vorm en inhoud geven.

Het zal ten eerste over 'content' gaan: indicatoren met betrekking tot de uitvoering van de opdracht in genres en aanbod, het aantal kanalen voor radio en televisie, de distributieplatformen, enzovoort. Verder is er ook de culturele en informatieve opdracht, en ook de uitwerking van de kernwaarden van publieke omroepen zoals kwaliteit en innovatie. Hierbij hebben we uiteraard ook specifieke aandacht voor de pluriformiteit van het aanbod.

De tweede indicator is 'citizens, consumers and audiences', waarbij het gaat over markt, waardering, kijk- en bereikcijfers, met specifieke aandacht voor voorzieningen voor doelgroepen en minderheden.

'Crossmedia' betreft indicatoren met betrekking tot de uitvoering van de multi- en crossmediale opdracht, met specifieke aandacht voor het aantal participatieve formats, multimediale merken, online distributiekkanalen, regels over multimediale opdracht en cijfers over het gebruik en de financiering hiervan.

Uitgaande van de beleidsnota Media, die wijst op het belang van multimedialiteit, wordt aan dit aspect uitvoerig aandacht besteed.

Een volgende indicator is het 'corporate'-gegeven: indicatoren die betrekking hebben op de organisatorische en regulerende aspecten, de verantwoording, monitoring, het organisatiemodel, de mate van samenwerking, enzovoort.

De laatste indicator is 'cost': indicatoren met betrekking tot de financiering van de publieke omroep en het aanbod, en de verdeling tussen publieke en commerciële inkomsten.

De opdracht is dus vrij ruim en bevat zowel, conform uw vraag, bedrijfseconomische en operationele aspecten, alsook inhoudelijke aspecten.

Ik ben het ermee eens dat de studie op een relevante manier moet kunnen worden ingebracht in het debat dat we de komende maanden zullen voeren. De timing voor de opdracht is zodanig opgesteld dat de studie zelf klaar zou moeten zijn tegen midden mei 2015. Dat komt tegemoet aan de indicatieve timing die ik met u deelde in december, en die herhaald werd in de timingtabel voor de globale werkzaamheden van deze commissie, vanuit mijn oogpunt tenminste, die u kort geleden werd overgemaakt.

In de offerte werd ook bepaald dat na de oplevering van de studie de opdrachtnemer de resultaten van de studie moet toelichten, waarbij expliciet verwezen werd naar een voorstelling van de resultaten aan de commissie Media van het Vlaams Parlement. Voorzitter, wij hebben ons deze vrijheid veroorloofd, maar ik denk dat u dit absoluut niet zal bestrijden. Met deze commissie zal ik dus, zodra de studie klaar is, een datum moeten afspreken voor de toelichting van de resultaten van de studie.

De voorzitter: Wij hebben daar al op geanticipeerd door af te spreken dat we een planning zullen maken voor dat soort hoorzitting.

De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, ik dank u voor uw zeer volledige antwoord. Op een bepaald moment zag ik bijna door het bos de bomen niet meer. Ik kreeg, net als, denk ik toch, een aantal andere parlementsleden, enquêtes om in te vullen, hoe wij dat zien en evalueren en hoe wij de beheersovereenkomst bekijken. Anderzijds spraken de heer Van den Brande en de heer Hellemans tijdens de nieuwjaarstoespraak op de VRT over een extern academisch onderzoek dat zij zullen laten uitvoeren. Zo zeiden zij het toch: "Vandaar ook dat we, naar analogie van de BBC" – het moet zijn 'met' de BBC maar hier staat 'van' – "een extern academisch onderzoek laten uitvoeren, dat tegen de zomer bekendgemaakt wordt." Is dat dan nog iets anders? Minister, op een bepaald ogenblik dacht ik toch het eens aan u te vragen hoe die dingen zich tot elkaar verhouden. Wie doet wat en in opdracht van wie? Uw antwoord is verhelderend en ook voor ons belangrijk.

Wat wij vooral in het oog moeten houden, is de benchmarking waar ook het regeerakkoord over spreekt. Wat er nog allemaal rond hangt, het weze zo. Maar ik ben nu toch gerustgesteld: met betrekking tot die benchmark hebben we afspraken met elkaar. Dat is nu bezig, en als ik u hoor over de timing heb ik de indruk dat dat goed loopt.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik heb één materiële fout gemaakt in het antwoord. Ik liet een spanningsveld tussen zeven of tien te benchmarken regio's of landen. Finaal zullen het er toch tien zijn. Dat is ook beter.

Er zijn inderdaad twee parallelle onderzoeken aan de gang: de stakeholders-bevraging waarvan u gewag maakte, en de benchmarkstudie, die ik net zo uitvoerig mogelijk heb toegelicht. Het mogelijke derde onderzoek, waarover wij navraag zullen doen bij de VRT, zou kunnen gaan over een lopend onderzoek over de neutraliteit en objectiviteit van de verslaggeving. We zullen dat navragen, we zijn niet zeker. De eerste twee onderzoeken zijn er in functie van de onderhandeling van de beheersovereenkomst en komen hier uitgebreid aan bod. Wat het derde betreft: men doet soms onderzoeken zonder concrete aanleiding, wat zeker niet slecht is. Mocht onze inschatting juist zijn, dan zal daarover ook wel een interessant debat volgen. Dat kan ik mij best voorstellen.

De heer Bart Caron (Groen): Mijnheer Vandaele, ik ben ook geïnterviewd over dat laatste onderzoek, over objectiviteit en neutraliteit. En nog andere collega's ook, denk ik. Maar er zijn zodanig veel onderzoeken vanuit alle soorten bronnen, dat ik soms het bos en de bomen niet meer kan onderscheiden.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Dat was ook de aanleiding voor mijn vraag. We moeten niet op alle slakken zout leggen. Maar wij hebben afgesproken dat de benchmark door de regering zou worden geïnitieerd. Dat is beter, want dan kunnen jullie ook de richting aangeven. Als de VRT dat doet, of externen of academici uit eigen beweging, dan is dat iets anders. Hier initieert de regering zelf en kan zij bijgevolg ook zelf de krijtlijnen aangeven. Het was inderdaad de bedoeling van mijn vraag om te weten te komen hoe het daarmee zit.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.